

VIVA

18

KINDEREN VAN GESCHIEDEN OUDERS

'Ik weet niet wat een normale relatie is'

5 RELATIE TIME-OUTS EN HOE HET AFLIEP

Jette is verslaafd...aan porno

'De snelle route naar een fijn gevoel'

Eerste Echte Interview

CARO EMERALD

(van: Night Like This)

CHRISTA TROUWDE EEN MOSLIM

'Mijn broer sms-te nog: doe het niet'

HYPE: KLEREN RUILEN

De kick van gratis scoren

Caro

'Ik had altijd al dat rebelse in me'

Al maanden hoor je Caro Emeralds 'A night like this' op elke straathoek. Wie is die zangeres die deze week de prestigieuze Eerste Prijs voor groot Nederlands talent in de wacht sleepte? Een vrouw die behoorlijk worstelde met zichzelf, zo blijkt.

Caro Emerald (29) is de snel rijzende ster van de Nederlandse popscene. Een jaar geleden stond ze nog in het achtergrondkoor van Kinderen voor Kinderen. Inmiddels toert ze langs uitverkochte clubs met haar dancepop-meets-ballroomjazz en haar album 'Deleted scenes from the cutting room floor' verkoopt als een tierelier. Deze zomer schittert ze bovendien op Pinkpop en het North Sea Jazz Festival. Onder haar kanten hemdje piept nog net haar korset uit - souvenirkje van een recent paardrij-ongeluk, waarbij ze een rugwervel brak.

Ben je een paardenmeisje?

"Nee, ik durf eigenlijk niet eens paard te rijden, maar mijn vriend en ik waren een jaar samen en hadden een romantische dag gepland, met rijles. Toen twee andere paarden op hol sloegen, lag ik er meteen af. Even was ik bang dat ik verlamd zou raken. De pijn schoot door mijn hele lijf en ik was alleen maar bezig met: voel ik alles nog? Toen kwamen de tranen, van pure paniek. Ik dacht: ik heb zo veel geluk gehad, alles zit me mee, niet alleen op carrièregebied maar ook in de liefde en nu is mijn *good karma* gewoon op! Gelukkig weet ik dat het allemaal weer goed komt."

Was vast niet fijn om in zo'n korset naar je optreden bij het Gouden Harpen Gala te moeten.

"Het was heel spannend, want dat was de eerste keer dat ik überhaupt weer ging zingen en ik stond op heel hoge hakken. Vlak voor het optreden deed ik het korset af en ik werd ook begeleid, want ik durfde niet zelf te lopen. En er stonden allemaal tafels met hotshots, dat is al een heel andere beleving dan een dampende zaal waar iedereen danst. Aan de

beelden zie ik dat ik heel verkrampt kijk. Maar omdat ik niet durfde te bewegen, ging ik heel fel zingen. En als je zelf los gaat in je zangspel geeft dat het ultieme stergevoel."

Ik zag je net een appel eten, naast je ligt een banaan. Ben je aan het lijnen of zo?

"Ja, ik ben op dieet. Ik was wat dikker geworden en van mijn bovenarmen en mijn benen mag wel wat af, want dan beweeg je lekkerder. En dat is wel fijn voor de clubtour waar we nu mee bezig zijn. Ik wil gewoon dat er niets uitpuilt, maar als dat betekent dat ik maat 42 heb, vind ik dat prima. Het gekke is: nu ik veel word gefotografeerd, word ik ineens zelfbewuster. Ik ben ineens mijn bovenlip gaan harsen, want in die videoclip zag ik de hele tijd dat mondshot en dacht: o nee, ik heb een snor!"

Je bent met een regisseur je clubtour aan het bijschaven. Waarom?

"We kijken naar het hele plaatje, naar het licht en hoe de band beweegt. Over mijn aankondigingen ben ik nog onzeker. Als ik zing, heb ik een statige uitstraling, maar als ik praat, ben ik gewoon een meisje dat flauwe grappen maakt. Ik wil best leren om heel elegant goeie praatjes te houden, maar ik twijfel of 't er in zit, haha."

Bij Pinkpop sta je straks in de tent voor dik tienduizend man.

"Zoveel? O jeetje. Ik laat het maar op me afkomen. Kijk, bij Pinkpop komen de mensen niet speciaal voor mij, dat vind ik minder intimiderend dan onze clubtour. Als zangeres voel ik een enorme druk om het live waar te maken en het verder te brengen dan op de cd. Er overvalt me soms een

Sinds 'A night like this' krijgt Caro's bovenlip extra aandacht.

‘Van nature ben ik lui. Ik was bang dat ik de kracht niet had om hard te werken’

VAN CAROLINE TOT CARO

Caro Emerald wordt als Caroline van der Leeuw geboren op 26 april 1981 in Amsterdam. Ze studeert in 2005 af in zang en jazz aan het Conservatorium van Amsterdam. Vervolgens geeft ze les aan de zangschool van Babette Labeij. In 2008 brengt ze de single 'Back it up' uit, die het tot meestgedraaide plaat op 3FM schopt. Opvolger 'A night like this' bereikt de eerste positie in de Single Top 100. In januari 2010 verschijnt het debuutalbum 'Deleted scenes from the cutting room floor'. De maand april is prijzenmaand voor Caro: bij 3FM ontvangt ze de Schaal van Rigter (meestgedraaide plaat) en de Serious Talent Award. En afgelopen maandag wordt ze ook nog onderscheiden met de Eerste Prijs voor groot Nederlands talent, die eerder werd uitgereikt aan onder anderen Roosbeef, Wouter Hamel en Wende Snijders.

◀ onzekerheid, ook omdat je voelt dat de hele wereld naar je zit te kijken. Het album komt uit in Frankrijk, met Duitsland onderhandelen we nog. Iedereen verwacht dat het internationaal doorbreekt, maar uiteindelijk hangt het wel af van hoe ik het doe. Best stressvol.”

Heb je iets geleerd van het afgelopen jaar?

“Alles! Ik wist niks, ik voelde me echt een dom gansje toen ik hieraan begon. Jan en David schreven al jaren samen liedjes en soms zong ik demo's voor ze in. 'Back it up' wilden ze verkopen aan een Japanse artiest, maar later mocht ik het hebben. Toen is het langzaam gaan rollen. Vincent DiGiorgio schreef teksten en melodieën, samen met David. David en Jan arrangeerden de muziek en ik bedacht de zanglijnen en een aantal teksten. Samen probeerden we van alles uit op een zoldertje in Amsterdam. Met zijn drieën hebben we een eigen label opgericht: Grandmono. In het begin regelde ik alles zelf, van de boekingen tot de gage en de repetities. Van nature ben ik lui, ik kom pas van mijn reet als het nodig is, en ik kan niet tegen stress. Eigenlijk was ik altijd bang dat ik niet enthousiast of krachtig genoeg was om hard te werken. Maar ik heb geleerd dat ik dat wél kan.”

Als ik naar de plaat luister, denk ik dat je misschien liever zestig jaar geleden had geleefd.

“Haha, nee joh. Ik ben helemaal niet zo'n fifties-mens, hoor. In mijn cd-kast vind je ook van alles dat ik bij elkaar gesprokkeld heb: Michael Jackson, Madonna, Billie Holiday, niks bijzonders. We zetten met onze muziek wel de

romantische sfeer neer uit de jaren vijftig en ik kleed me mooi aan, maar ik ben dat niet, ik vertolk het alleen. Het gaat allemaal om de liedjes. We combineren de vette productie van nu met het live-gevoel, dat je merkt dat iemand echt vanuit zijn hart staat te spelen. En mijn stem past daar goed bij, ik heb jazz gestudeerd.”

Heb je veel gehad aan het conservatorium?

“Ja, wel, maar dat komt er altijd pas achteraf uit. Het conservatorium was een grote desillusie. Je gaat muziek studeren omdat dat je passie is, maar eenmaal daar ben je alleen maar bezig met analyseren: is dit goed wat ik doe? Ben ik muzikaal wel interessant genoeg? Vooral als ik moest improviseren had ik het gevoel dat alles wat ik bedacht hooguit medium-tof was. Ik was te clichématig bezig. Je moet loslaten en durven.

Ik ben echt overspannen geweest op het conservatorium. Het eerste jaar voelt alsof je een prijs hebt gewonnen als je door die audities heen komt. Maar het tweede jaar... Ik was 21 en ik kwam in een soort vacuüm terecht van voortdurende twijfel en tegenzin, hoewel ik heel hoge cijfers haalde. Ik kwam mijn bed niet meer uit, zo verdrietig was ik. Ik zette mezelf te veel onder druk.

Uiteindelijk heb ik me ziek gemeld en ben een jaar lang lekker gaan werken en feesten. Ik vroeg me af: wil ik dit eigenlijk wel? Waar draait het nou om: dat je een leuk leven hebt of dat je zo goed bent in alles? Ik moest leren relativeren. Na een jaar heb ik het afgemaakt zonder problemen. Daarna ben ik les gaan geven bij Babette Labeij. Tuurlijk wilde ik ook zelf op het ▶

‘Toen ik de close-up in de video-clip zag, dacht ik: o, nee! Sindsdien hars ik mijn bovenlip’

'Ik was ontzettend vrijgezel. Veel uitgaan, altijd met jongens bezig. Actie in de tent'

◀ podium staan, maar het is in Nederland nauwelijks haalbaar om van muziek te leven. Met Kinderen voor Kinderen heb ik drie keer getourd als backingvocal, superleuk."

En toen stond je niet knarsetandend in de coulissen te wachten tot het eindelijk jouw beurt was?

"Nee, want dat was wat ik leuk vond: achter een artiest op zo'n groot podium staan. En ik dacht ook dat mijn stem niet eigen genoeg was voor een solocarrière. Kijk, ergens wist ik wel dat ik het in me had. Als kind deed ik al playbackshows en ik had toen ook al een soort charisma in mijn mimiek. Zingen wilde ik vanaf mijn twaalfde, maar er moest wel iets mij roepen. En dat was 'Back it up'."

Je gaat op tour. Heb je al een sexmanager à la Take That?

"Hadden die dat? Haha. Hoe rock & roll is dat zeg. Sowieso is dat niet aan de orde, want ik ben geen vrijgezel."

Zou je anders wel in de verleiding komen?

"Nee, dan zou ik eerder minder sex hebben, want dan zou ik niet weten of iemand alleen maar op me afkomt omdat ik de ster van de avond ben."

Met jouw uitstraling trek je vast veel mannen aan?

"Het zijn altijd mannen van een jaar of vijftig die me fanmail sturen. Laatst kreeg ik een hysterische mail van een man met allemaal uitroep-tekens, hartjes en smileys. Hij schreef: 'O my god, je bent alles wat ik zoek ik een vrouw, ik wil met je trouwen!' Tja, dat is niet het slag mannen dat ik serieus neem, haha."

Hoe ontmoette je Rick, je huidige vriend?

"In de kroeg, een jaar geleden. Nog diezelfde avond vroeg hij: ga je dit weekend mee naar Parijs? En het voelde zo oké, ken je dat? Dat het klikt, je voelt je veilig bij iemand en het is niet omdat je iemand zo'n ontzettend geil ding vindt. We zijn de volgende dag gegaan. We kwamen niet verder dan Antwerpen, want we waren te brak. En het was nota bene op Valentijnsdag. Echt zo'n moment van: nu klopt het. Ik was altijd ontzettend vrijgezel, ik ging graag uit en was altijd erg met jongens bezig. Actie in de tent! Dit is de eerste keer dat ik echt een relatie heb."

Je moeder is Arubaans.

"Ze is geboren op Aruba en mijn vader komt uit Maastricht. Op haar dertiende is ze met de hele familie geëmigreerd naar Nederland. Haar ouders komen uit Suriname. Als de familie bij elkaar is, is het één grote chaos, dat trekt me zo aan. Iedereen staat in de keuken door elkaar heen te kakelen. Mijn moeder is nooit teruggeweest naar Aruba, maar ik ga er zeker naartoe. Ik voel nu dat ik het een beetje gemist heb, ik wil weten waarom ik ben zoals ik ben."

Uit wat voor gezin kom je?

"Ik heb een oudere zus en een broer die bijna vijftien jaar ouder is, allebei van mijn vader. We woonden op de Rozengracht in Amsterdam en we hadden achter een enorme tuin, waar we hutten bouwden en soep kookten van paardenbloemen. Het huis was oud, koud, vochtig en donker. We hadden gaskachels en in plaats van vloerbedekking lagen er Perzische tapijten op de stenen vloer. Een badkamer hadden we niet, we wasten ons aan het kraantje."

Waren je ouders arm?

"Nee, mijn vader was het zelf aan het verbouwen en dat duurde jaren. Help, mijn vader is klusser! Haha. We liepen gewoon twintig jaar achter."

Hoe waren de regels thuis?

"Mijn vader was heel streng, hij was erg van de VPRO, atheïstisch ook. We mochten alleen naar 'Klokhuis', 'Jeugdjournaal' en 'Sesamstraat' kijken, de rest was slecht voor je geest. Heel links allemaal en tegen de commercie. We droegen altijd de tweedehands kleren van onze neef en nicht. Snoep kregen we nooit, alles moest macrobiotisch en gezond. We vonden het heel oneerlijk, want mijn klasgenootjes kregen allemaal patat en appelmoes. Mijn vader riep dan: 'Mayonaise? Bah, wat Amerikaans!' Ik ben nooit in opstand gekomen, mijn vader was mijn held. Hij kon alles en wist alles. Ik baalde alleen, omdat ons leven mijn status op school nogal beïnvloedde, haha. Ik was de nerd die er niet uitzag en als enige naar het gymnasium ging en daar pestten ze me mee."

Toen ik elf was, gingen mijn ouders scheiden. Mijn zus en ik gingen bij mijn moeder wonen. Ineens mocht alles. De fietsvakanties naar de Veluwe werden reisjes naar het buitenland. We aten de hele dag snoep, keken tv en gingen de hort op. Het was een bijzondere tijd. Samen gingen we terug naar de basis van: we zijn er nog allemaal en dan komt er ook liefde bovendien. Elke avond hadden we de slappe lach tijdens het eten."

Hoe vertelden ze het?

"We gingen naar het strand met mijn moeder en toen kwam het hoge woord eruit. Vanaf dat moment waren er allerlei incidenten. Mijn vader gooide een keer uit woede zijn trouwring in de tuin en die moesten we toen gaan zoeken. En er was veel geschreeuw en gedoe. Mijn zus hield veel van me weg en daardoor voelde ik me niet serieus genomen. Het was een beetje een enge periode want mijn vader werd heel somber en driftig en ik zag mijn moeder continu huilen. Hun scheiding was een verlossing, maar er ontstonden ook hele drama's omdat de communicatie tussen mijn ouders heel slecht werd. Het heeft wel vijf jaar geduurd voor ons leven weer normaal was."

Hoe heeft de scheiding jou beïnvloed?

"Het heeft me erg gevormd. Ik was een boze puber, ik was heel hard en vloekte veel, door alle stress van tussen twee ouders inzitten. Ik ging helemaal los. Vanaf mijn twaalfde tot mijn zestiende heb ik elke dag gebloed. Ik weet nog hoe we in de eerste klas in de pauze een keer een fles Amaretto hebben leeggedronken met zijn zessen. Vaak zat ik met een club vrienden tot diep in de nacht dronken op straat. Ik had een pentagram op mijn voorhoofd, dat tekende ik met eyeliner. En ik had allemaal heksenvrienden en luisterde naar heavy metal en Nirvana. Ondertussen zat ik heel braaf op zangles en zong musicalliedjes en Mariah Carey, dat vond ik te gek. Helemaal niet tof natuurlijk, haha."

Luisterde je nog naar je ouders?

"Mijn vader werd aan de kant geschoven, hij was zijn vaderrol kwijt. Met mijn moeder heb ik altijd een goede band gehad. Ze heeft me steeds het gevoel gegeven dat ik bij haar terecht kon en zij liet mij vrij, ongelooflijk."

'We hingen dronken op straat. Op mijn voorhoofd had ik een pentagram getekend'

Rond mijn vijftiende vond ik zelf het rechte pad weer terug. Ik wilde meer in het leven dan dat suffice geblow. Kijk, ik heb gewoon altijd een soort rebellie in me gehad. Als jongste werd ik altijd betutteld, ik had niets te zeggen thuis, en dan ga je er tegenaan schoppen. Ik heb nog steeds een enorme vrijheidsdrang, ook nu bij de muziek. Als ik gepusht word, word ik heel recalcitrant."

Vertel!

"'Stuck' is een mooi voorbeeld. Jan en David zeiden: dat past helemaal bij jou, dan ben je een soort Eartha Kitt. Terwijl ik dacht: dit wordt 'm niet. Toen ben ik het thuis expres heel overdreven gaan inzingen, uit frustratie, maar gek genoeg werkte het wél, haha. Ze hebben ook weleens gezegd: 'Gedraag je als een diva en doe moeilijk in interviews'. Daar fantaseerden ze over. En toen dacht ik meteen: dit gesprek gaat de verkeerde kant op jongens! Ik weet zeker dat zij wel eens dachten: oei, pittige tante!"

Welke scènes had jij uit je leven willen deleten?

"Niks. Ik zie mezelf als een zondagskind, terwijl ik, als ik nu praat over mijn jeugd, weet dat het helemaal niet zo is. Maar op dit moment heb ik geen wensen meer over en dat heb ik nog nooit meegemaakt in mijn leven. Dat je alles hebt wat je had kunnen dromen." ●

HET BESTE VOLGENS CARO

Uitgaanslocatie: Foute feestcafés op het Rembrandtplein vind ik verfrissend, het gaat daar niet om status. Zo'n club als Jimmy Woo, daar loop ik gillend weg.

Eten: pom!

Sneakers: Nike.

Kledingmerk: H&M, al jaren.

Ik ben gek op shoppen en nieuwe jurkjes uitproberen.

Stad: Amsterdam.

Politicus: Job Cohen. Alles wat hij zegt, klinkt mensvriendelijk en weloverwogen.

Genotsmiddel: Ik hou heel erg van een biertje, vooral Jupiler.